

ността, той не би направил нищо.

Джандуя. — А кой ще ни каже, че вие самите не сте от полицията?

Орландо, като а устива. — Ако бях от полицията бих ималъ примиченъ видъ, какъто ми подобава, а вие бихте имали (къ мене) пълно доверие

Арлекин. — Той чина право.

Джандуя. — Ще ви изгояра положението най-обективно. (Преди години, всички се оплаквяха отъ правителството. Имахме кралъ, то божий имаше, и конституционна монархия. Но какъто всички конституционни монархии...

Орландо. — ...така бива слаба.

Джандуя. — Много слаба. Загуби всички войни, сг войнѣтъ, колонизѣтъ. Народътъ бива недоволенъ. Кралятъ абдикира. Етока регентъ се назначава.

Орландо. — Какъто бива той, преди да стане регентъ.

Арлекин. — Поетъ.

Орландо. — Поетъ? Вие показвате поети на село на

управлението?

Джандуя. — Не не сме го поставили.

Орландо. — А кой?

Аткаръ. — Генералѣтъ.

Орландо. — Какъка сѣтѣния страна! Какъко може да се очаква ~~отъ~~ отъ правителство, съставено отъ генерали и поети!

Джандуя. — Азъ съмъ на вашето мнѣние. Генералѣтъ си послушва сѣ негово имѣ, за да дойде на властъ безъ опасностъ, но регентѣтъ веднага (заповѣда за) (се) (престъпне) (пътя).